

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-מצות חליצה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חליצה מוטעת כשרה.	תנו רבנן:											◊
אי זו היא חליצה מוטעת?												^
כל שאומרים לו: חלוץ, ובכך אתה כונסה.	ריש לקיש:					◆		!				◊
אני שונה: בין שנתכוון הוא ולא נתכוונה היא, בין שנתכוונה היא ולא נתכוון הוא - חליצתה פסולה, עד שיתכוונו שניהם כאחד, ואת אמרת: חליצתה כשירה אלא, כל שאומרים לו: חלוץ לה ע"מ שתתן לך מאתים זוז.	אמר ליה רבי יוחנן					◆		■				◊
חליצה מוטעת כשירה, אי זו היא חליצה מוטעת? כל שאומרים: חלוץ לה על מנת שתתן לך מאתים זוז ומעשה באשה אחת שנפלה לפני יבם שאין הגון לה, ואמרו לו: חלוץ לה על מנת שתתן לך מאתים זוז, ובא מעשה לפני רבי חייא והכשירה.	תניא נמי הכי:									■		◊
ההוא דאתא לקמיה דרבי חייא בר אבא, אמר לה: בתי, עמודי?	[רבי חייא בר אבא]											○
אמרה ליה אמה: ישיבתה זו היא עמידתה.												○
אמר לה: ידעת ליה?												○
אמרה ליה: אין, ממונא הוא דחזא לה וקבעי למיכיליה מינה.												○
אמר לה: לא ניחא לך?												○
אמרה ליה: לא												○
אמר ליה: חלוץ לה, ובכך אתה כונסה.												○
לבתר דחליץ לה, אמר ליה: השתא מינך אפסלא לה, חלוץ לה חליצה מעלייתא כי הכי דתישתרי לעלמא.												○
בת חמוה דרב פפא נפלה לפני יבם שאין הגון לה, אתא לקמיה דאביי												○
חלוץ לה, ובכך אתה כונסה.	אמר ליה: [אביי]											○
לא סבר לה מר להא דאמר רבי יוחנן?	אמר ליה רב פפא:											⚡
ואלא היכי אימא ליה?	[אביי]											⚡
חלוץ לה ע"מ שתתן לך מאתים זוז.	אמר ליה: [רב פפא]											!
לבתר דחליץ לה, אמר לה: זיל הב ליה	[אביי]											○
משטה אני בכ עבדה ליה	אמר ליה: [רב פפא]											⚡
הרי שהיה בורח מבית האסורין והיתה מעברא לפניו, ואמר ליה טול דינר והעבירני, אין לו אלא שכרו	מי לא תניא:											⚡
אלמא אמר ליה משטה אני בכ, הכא נמי משטה אני בכ.												⚡
אבוך היכא?	אמר ליה: [אביי]											^
במתא	אמר ליה: [רב פפא]											!
אימך היכא?	[אביי]											^
במתא	אמר ליה: [רב פפא]											!
יהיב בהו עיניה ושכיבן.												○
חליצה מוטעת כשרה, גט מוטעה פסול. חליצה מעושיית פסולה, גט מעושה כשר.	ת"ר:											■
היכי דמי? אי דאמר רוצה אני, אפי' חליצה נמן ואי לא אמר רוצה אני, גט נמי לא												⚡
הכי קאמר: חליצה מוטעת לעולם כשר, וגט מוטעה לעולם פסול, חליצה מעושיית וגט מעושה - זימנן כשר וזימנן פסול, הא דאמר רוצה אני, הא דלא אמר רוצה אני												■
(ויקרא כ"ב) יקריב אותו - מלמד שכופין אותו, יכול בעל כרחו? ת"ל: לרצונו, הא כיצד? כופין אותו עד שיאמר רוצה אני	דתניא:											■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-מצות חליצה		Talmud Navigator																		
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קו							
חולצין אע"פ שאין מכירין, ממאנין אע"פ שאין מכירין, לפיכך אין כותבין גט חליצה אלא אם כן מכירין, ואין כותבין גט מיאון אלא אם כן מכירין, דחיישינן לבית דין טועין	רבא אמר רב סחורה אמר רב הונא:												◆	■	◇	קו				
אין חולצין אלא אם כן מכירין, ואין ממאנין אא"כ מכירין, לפיכך כותבין גט חליצה אף על פי שאין מכירין, וכותבין גט מיאון אף על פי שאין מכירין, ולא חיישינן לבית דין טועין.	ורבא דידיה אומר:													◆	■	◇	קו			
מצות חליצה - בא הוא ויבמתו לבית דין, והן משיאין לו עצה ההוגנת לו, שנאמר: (דברים כ"ה) וקראו לו זקני עירו ודברו אליו																■	קו: מ			
והיא אומרת: מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי, והוא אומר: לא הפצתי לקחתה ובלשון הקדש היו אומרים																■	קו			
ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו רוק הנראה לדיינים, וענתה ואמרה - ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו - עד כאן היו מקרין																■	קו			
וכשהקרא רבי הורקנוס תחת האלה בכפר עיטם וגמר את כל הפרשה, הוחזקו להיות גומרין כל הפרשה.																■	◇	קו		
ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל - מצוה בדיינין ולא מצוה בתלמידים	[ת"ק]															◆	■	◇	קו	
מצוה על כל העומדים שם לומר חלוץ הנעל.	רבי יהודה:															◆	■	◇	קו	
מצות חליצה - קוראה וקורא, וחולצת ורוקקה וקוראה.	רב יהודה:															■	◇	קו		
מאי קמשמע לך? מתני' היא																¿		קו		
הא קמשמע לך: מצוה הכי, ואי אפיך לית לך בה.																!		◇	קו	
בין שהקדים חליצה לרקיקה, ובין שהקדים רקיקה לחליצה - מה שעשה עשוי.	תניא גמי הכי:															■	■	◇	קו	
האי מאן דמקרי גט חליצה, לא ליקרי לדידה לא לחודיה ואבה יבמי לחודיה, דמשמע אבה יבמי, אלא לא אבה יבמי' ולא ליקרי לדידה לא לחודיה חפצתי לחודיה, דמשמע חפצתי לקחתה, אלא לא חפצתי לקחתה.	אביי:															◆	■	◇	קו	
אפסוקי מילתא היא, ואפסוקי מילתא לית לך בה.	רבא:															◆	■	◇	קו	
רב אשי אשכחיה לרב כהנא דקמצטער ומקרי לה לא אבה יבמי																○		◇	קו	
לא סבר ליה מר להא דרבא?	אמר ליה: [רב אשי]																¿		קו	
מודה רבא בלא אבה יבמי.	אמר ליה: [רב כהנא]																!		◇	קו
האי מאן דכתב גיטא דחליצתא, ליכתוב הכי: אקרינוה לדידה מן מאן יבמי עד אבה יבמי, ואקרינוהו לדידיה מן לא עד לקחתה, ואקרינוה לדידה מן ככה ועד חלוץ הנעל.	אביי:																■		◇	קו
מר זוטרא משרטט וכתיב לכולא פרשה.	[מר זוטרא]															○		◇	קו	
והא לא ניתן ליכתב	מתקוף לה מר בר אידוי:																¿		קו	
והלכתא כוותיה דמר זוטרא.																	■		◇	קו
רקקה וקלטתו הרוח - לא עשתה ולא כלום' מאי טעמא? וירקה בפניו בעינן.	אביי:																	■	◇	קו
הלכך הוא ארוך והיא גוצה - קלטתהו הרוח איכא בפניו, היא ארוכה והוא גוץ - בעינן עד דמטי להדי אפיה והדר אזיל.																		■		קו
אכלה תומא ורקתה, אכלה גרגישתא ורקתה - לא עשתה ולא כלום' מאי טעמא? וירקה מעצמה בעינן וליכא.	רבא:																	■	◇	קו
צריכי דיני למיחזי רוקא כי נפיק מפומא דיבמה, דכתיב: לעיני הזקנים - וירקה.	ואמר רבא:																	■	◇	קו
ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל - מצוה בדיינין ולא בתלמידים.																		■		קו
פעם אחת היינו יושבים לפני רבי טרפון, ובאתה יבמה לחלוץ, ואמר לנו: ענו כולכם חלוץ הנעל חלוץ הנעל חלוץ הנעל.	תניא, א"ר יהודה:																	■	◇	קו
הדרך עלך מצות חליצה.																				

<p>disputants- חולקים</p> <p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת-story</p> <p>מקרא- key:</p>	<p>statement- מימרא</p> <p>challenge- קושיא</p> <p>question- שאלה</p> <p>answer- תירוץ</p> <p>proof- ראיה</p>
---	---

Talmud Navigator

יבמות-בית שמאי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק.ז.
מ'מרא	בית שמאי:												ק.ז.
אין ממאנין אלא ארוסות	בית הלל:												ק.ז.
ארוסות ונשואות.	בית שמאי:												ק.ז.
בבעל	בית הלל:												ק.ז.
בבעל וביבם.	בית שמאי:												ק.ז.
בפניו	בית הלל:												ק.ז.
בפניו ושלא בפניו.	בית שמאי:												ק.ז.
בב"ד	בית הלל:												ק.ז.
בב"ד ושלא בב"ד.	בית שמאי:												ק.ז.
ממאנת והיא קטנה, אפילו ד' וה' פעמים	אמרו להם ב"ה לבית שמאי:												ק.ז.
אין בנות ישראל הפקר, אלא ממאנת וממתנת עד שתגדיל, ותמאן ותנשא.	אמרו להם ב"ש:												ק.ז.
מאי טעמא דבית שמאי? לפי שאין תנאי בנשואין, ואי נשואה תמאן, אתי למימר יש תנאי בנשואין.	רב יהודה אמר שמואל:												ק.ז.
נכנסה לחופה ולא נבעלה מאי איכא למימר?													ק.ז.
לפי שאין תנאי בחופה.													ק.ז.
מסר האב לשלוחי הבעל מאי איכא למימר?													ק.ז.
לא פלוג רבנן.													ק.ז.
ובית הלל?													ק.ז.
מידע ידעי דנישואי קטנה דרבנן נינהו.	[בית הלל]												ק.ז.
טעמא דבית שמאי - לפי שאין אדם עושה בעילתו בעילת זנות.	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:												ק.ז.
נכנסה לחופה ולא נבעלה מאי איכא למימר?													ק.ז.
לא ניחא ליה דתיהוי חופה דאיסורא.													ק.ז.
מסר האב לשלוחי הבעל מאי איכא למימר?													ק.ז.
לא פלוג רבנן.													ק.ז.
ובית הלל?													ק.ז.
כיון דאיכא קדושין וכתובה, לא אתו למימר דבעילתו בעילת זנות.													ק.ז.
טעמא דב"ש - משום פירי, טעמא דב"ה - משום פירי	רב פפא:												ק.ז.
טעמא דב"ש משום פירי, דאי אמרת נשואה תמאן, שמיט ואכיל להו מינה, דסוף סוף למיפק קיימא.	[בית שמאי]												ק.ז.
ובית הלל?													ק.ז.
אדרבה, כיון דאמרת תמאן, אשבוחי משבח להו, סבר, דאי לא - עייצי לה קרוביה ומפקי לה מיניה.	[בית הלל]												ק.ז.
היינו טעמא דב"ש, שאין אדם טורח בסעודה ומפסידה.	רבא:												ק.ז.
וב"ה?													ק.ז.
תרוייהו ניחא להו, כדי דליפוק עלייהו קלא דאישות.	[בית הלל]												ק.ז.
בבעל וכו'.	בית שמאי:												ק.ז.
ממאנת למאמר, ואינה ממאנת לזיקתו.	רבי אושעיא:												ק.ז.
מאי טעמא דרבי אושעיא? מאמר דמדעתה - מציא עקרא, זיקה דבעל כרחיה - לא מציא עקרא.	רב חסדא:												ק.ז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ⚡ קושיא- ^ שאלה- ! תירוץ- proof-ראיה
central point for summary and review insertion of an earlier segment	
מקרא-key:	

יבמות-בית שמאי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והרי ביאה דבעל כרחא, ומציא עקרא												קז.
אלא, ביאה ומאמר דהוא קעביד - מציא עקרא, זיקה דרחמנא רמא עלה - לא מציא עקרא.												קז:
ממאנת אף לזיקתו מאי טעמא? נישואי קמאי קא עקרא.	עולא:											קז:
כל שיכולה למאן ולא מיאנה - צרתה חולצת ולא מתייבמת	איתיביה רבא לעולא:											קז:
ואמאי? תמאן השתא ותעקרינהו לנישואי קמאי ותתייבם צרתה												קז:
צרת ערוה שאני												קז:
מיאנה בבעל מותרת לאביו, ביבם - אסורה לאביו	דתני רמי בר יחזקאל:											קז:
אלמא בשעת נפילה נראית ככלתו, הכא נמי בשעת נפילה נראית כצרת בתו.												קז:
מיאנה בזה אסורה לזה, מידי דהוה אבעלת הגט, בעלת הגט לאו כיון דאיתסרא לה לחד - איתסרא להו לכולהו, הכא נמי לא שנא	רב:											קז:
מיאנה בזה מותרת לזה, ולא דמיא לבעלת הגט, בעלת הגט הוא דקא עביד בה, הכא היא קעבדא ביה, דאמרה: לא רעינא כך ולא צבינא כך, כך הוא דלא רעינא, הא בחברך רעינא.	שמואל:											קז:
מיאנה בזה מותרת אפילו לו.	רב אסי:											קז:
לימא, כרבי אושעיא סבירא ליה												קז:
אינה ממאנת לזיקתן	דאמר: [רבי אושעיא]											קז:
בחד יבם הכי נמי דמציא עקרא, הכא בשני יבמין עסקינן, דאין מיאון לחצי זיקה.												קז:
מיאנה בזה מותרת לאחיו	כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:											קז:
ולא הודו לו.												קז:
מאן לא הודו לו?												קז:
רב	אביי:											קז:
רבי אושעיא	רבא:											קז:
רב אסי	ואמרי לה:											קז:
בית שמאי אומרים: בפניו וכו'.												קז:
והלא פישון הגמל מיאנה אשתו שלא בפניו	תניא, אמרו להן בית הלל לבית שמאי:											קז:
פישון הגמל במדה כפושה מדד, לפיכך מדדו לו במדה כפושה.	אמרו להן ב"ש לבית הלל:											קז:
מדקא אכיל פירי פשיטא נשואה היא												קז:
נשואה לא ממאנה	והאמרי ב"ש:											קז:
תרי קיטרי עבדו ביה.												קז:
בפני בית דין וכו'.	בית שמאי											קז:
החליצה והמיואנון - בשלשה.	תנן התם:											קז:
מאן תנא?												קז:
בית שמאי היא.	רבה:											קז:
אפי' תימא בית הלל, עד כאן לא קאמרי בית הלל - אלא דלא בעינן מומחיון, אבל שלשה בעינן	אביי:											קז:
בפני בית דין	כדתניא, בית שמאי אומרים:											קז:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story מעשה-	statement- מימרא ; קושיא- ^ שאלה- ! תירוץ- proof- ראיה-
central point for summary and review insertion of an earlier segment	
מקרא- key:	

יבמות- בית שמאי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בפני בית דין ושלא בפני בית דין,	וב"ה אומרים:											קז:
שצריך שלשה	ואלו ואלו מודים:											קז:
מכשירין בשנים.	רבי יוסי בר יהודה ורבי אלעזר ברבי שמעון:											קז:
הלכה כאותו הזוג.	רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:											קז:
בית שמאי אומרים: תמאן וכו'.												קז:
והא מיאנה חדא זימנא												קז:
עד שתגדיל ותאמר רוצה אני במיאונים הראשונים.	שמואל:											קז:
תרתני קתני: או שתמאן ותגדיל ותיארס, או שתמאן ותנשא לאלתר.	עולא:											קז:
בשלמא עולא, היינו דקתני עד שתגדיל ותנשא, אלא לשמואל, עד שתגדיל ותאמר מיבעי ליה קשיא.												קז:
אי זו היא קטנה שצריכה למאן? כל שהשיאוה אמה ואחיה לדעתה. השיאוה שלא לדעתה - אינה צריכה למאן.												קז:
כל תינוקות שאינה יכולה לשמור קידושיה - אינה צריכה למאן.	רבי חנינא בן אנטיגנוס:											קז:
אין מעשה קטנה כלום, אלא כמפותה, בת ישראל לכהן - לא תאכל בתרומה, בת כהן לישראל - תאכל בתרומה.	רבי אליעזר:											קז:
כל עכבה שהיא מן האיש - כאילו היא אשתו, כל עכבה שאינה מן האיש - כאילו אינה אשתו.	רבי אליעזר בן יעקב:											קז:
בראשונה היו כותבין גט מיאון לא רעינא ביה ולא צבינא ביה ולית אנא בעיא להתנסבא ליה, כיון דחזו דנפיש דיבורא, אמרי: אתי לאיחלופי בגיטא, תקינו הכי: ביום פלוני מיאנה פלונית בת פלוני באנפנא.	רב יהודה, ואמרי לה במתניתא תנא:											קז:
אי זהו מיאון? אמרה אי אפשי בפלוני בעלי, אי אפשי בקידושין שקידשוני אמי ואחי	תנו רבנן:											קח:
אפילו יושבת באפריון והולכת מבית אביה לבית בעלה, ואמרה אי אפשי בפלוני בעלי - זהו מיאון	יתר על כן אמר ר' יהודה:											קח:
אפ' היו אורחין מסובין בבית בעלה והיא עומדת ומשקה עליהם, ואמרה להם אי אפשי בפלוני בעלי - הרי הוא מיאון	יתר על כן אמר ר' יהודה:											קח:
אפילו שיגרה בעלה אצל חנוני להביא לו חפץ משלו, ואמרה אי אפשי בפלוני בעלי - אין לך מיאון גדול מזה.	יתר על כן אמר רבי יוסי בר יהודה:											קח:
כל תינוקות וכו'.	רבי חנינא בן אנטיגנוס											קח:
הלכה כרבי חנינא בן אנטיגנוס.	רב יהודה אמר שמואל:											קח:
קטנה שלא מיאנה ועמדה ונשאת, משום רבי יהודה בן בתירה אמרו: נישואיה הן הן מיאוניה.	תנא: [רבי יהודה בן בתירה]											קח:
איבעיא להו: נתקדשה, מהו?												קח:
קטנה שלא מיאנה ועמדה ונתקדשה, משום ר' יהודה בן בתירה אמרו: קידושיה הן הן מיאוניה.	תא שמע: [רבי יהודה בן בתירה]											קח:
פליגי רבנן עליה דרבי יהודה בן בתירה או לא? אם תימצי לומר פליגי, בקידושין או אפ' בנישואין? ואם תימצי לומר פליגי אפילו בנישואין, הלכה כמותו או אין הלכה כמותו? ואם תימצי לומר הלכה כמותו, בנישואין או אפילו בקידושין?	איבעיא להו:											קח:
הלכה כר' יהודה בן בתירה	תא שמע, אמר רב יהודה אמר שמואל:											קח:
הלכה - מכלל דפליגי.												קח:
ואכתי תיבעי לך, דהוה נסיבא מעיקרא או דלמא מיקדשא?												קח:
דכלתיה דאבדן אימרוד, שדר רבי זוגי דרבנן למיבדקינהו, אמרי להו נשי: חזו גברייכו דקאתו, אמרי להו: ניהוו גברייכו דידכן	ת"ש:											קח:

מקרא-KEY: ◊ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

יבמות-בית שמאי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין לך מיאון גדול מזה	רבי:	■	!										קת.
מאי לאו דהוה נסיבא.			!										קת.
לא, דהוה מיקדשא קידושי.			⚡										קת.
והלכה כרבי יהודה בן בתירה, ואפי' בנישואין דקמא.										■		◊	קת.
רבי אליעזר אומר וכו'.												■	קת.
חזרני על כל צדדי חכמים, ולא מצאתי אדם שהשוה מדותיו בקטנה כרבי אליעזר, שעשאה רבי אלעזר כמטיילת עמו בהצר, ועומדת מחיקו וטובלת ואוכלת בתרומה לערב.	רב יהודה אמר שמואל:											◊	קת.
אין מעשה קטנה כלום, ואין בעלה זכאי לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה, ואינו יורשה, ואין מיטמא לה, כללו של דבר: אינה כאשתו לכל דבר, אלא שצריכה מיאון.	תניא, רבי אליעזר:											◊	קת.
בעלה זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה, ויורשה, ומיטמא לה, כללו של דבר: הרי היא כאשתו לכל דבר, אלא שיוצאה במיאון.	רבי יהושע:											◊	קת.
נראין דברי רבי אליעזר מדברי רבי יהושע, שרבי אליעזר השוה מדותיו בקטנה, ורבי יהושע חלק.	רבי:											◊	קת.
מאי חלק?											^		קת.
אי אשתו היא, תיבעי גט.												!	קת.
לרבי אליעזר נמי, אי לאו אשתו היא, מיאון נמי לא תיבעי אלא בכדי תיפוק?												⚡	קת.
ר"א בן יעקב אומר וכו'.												■	קת.
ה"ד עכבה שהיא מן האיש, ועכבה שאינה מן האיש?												^	קת.
תבעוה לינשא, ואמרה מחמת פלוני בעלי - זו היא עכבה שהיא מן האיש, מחמת בני אדם שאינם מהוגגין לי - זו היא עכבה שאינה מן האיש.	ר יהודה אמר שמואל:											!	קת.
נתן לה גט - זו היא עכבה שהיא מן האיש, והוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הכהונה. מיאנה בו - זו היא עכבה שאינה מן האיש, והוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו, ולא פסלה מן הכהונה.	אביי בר אבין ורב חנינא בר אבין דאמרי תרוייהו:											!	קת.
הממאנת באיש - הוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו, ולא פסלה מן הכהונה. נתן לה גט - הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הכהונה.	הא קתני לקמן:											⚡	קת.
פרושי קמפרש.												!	קת.
הממאנת באיש - הוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו, ולא פסלה מן הכהונה. נתן לה גט - הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הכהונה.												■	קת.
נתן לה גט והחזירה, מיאנה בו ונשאת לאחר ונתארמלה או נתגרשה - מותרת לחזור לו.												■	קת.
מיאנה בו והחזירה, נתן לה גט ונשאת לאחר ונתארמלה או נתגרשה - אסורה לחזור לו.												■	קת.
זה הכלל: גט אחר מיאון - אסורה לחזור לו, מיאון אחר גט - מותרת לחזור לו.												◊	קת:
הממאנת באיש, ונשאת לאחר וגירשה, לאחר ומיאנה בו												■	קת:
זה הכלל: כל שיוצאה הימנו בגט - אסורה לחזור לו, במיאון - מותרת לחזור לו.												◊	קת:
אלמא אתי מיאון ומבטל גט												■	קת:
הממאנת באיש, ונשאת לאחר וגירשה, לאחר ומיאנה בו, לאחר וגירשה, זה הכלל: כל שיצתה הימנו בגט - אסורה לחזור לו, במיאון - מותרת לחזור לו	ורמינהי:											⚡	קת:
אלמא לא אתי מיאון דחבריה ובטיל גיטא דידיה												⚡	קת:
תברא, מי ששנה זו לא שנה זו.	רב יהודה אמר שמואל:											!	קת:
ומאי קושיא? ודלמא מיאון דידיה מבטל גט דידיה, מיאון דחבריה לא מבטל גיטא דידיה.	רבא:											!	קת:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא † קושיא- ^ שאלה- ! תירוץ- proof-ראיה
central point for summary and review insertion of an earlier segment	
מקרא- key:	

יבמות-בית שמאי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
היינו טעמא דרבי אלעזר, מספקא ליה אי מיתה מפלת אי נשואין הראשונים מפילים, אי מיתה מפלת - הא רמיא קמיה לייבום, אי נשואין הראשונים מפילים - הא עמדה עליו שעה אחת באיסור.	אביי:											□
לעולם פשיטא לרבי אלעזר דמיתה מפלת, ומיהו הכל בקיאין בגירושין, ואין הכל בקיאין בחזרה.	רבא:											□
אדרבה, חזרה כיון דיתבא תותיה אית ליה קלא											‡	
מי לא עסקינן דאהדרה באורתא ושכיב בצפרא?											!	
היינו טעמא דרבי אלעזר, דגזר הני משום יתומה בחיי האב והחזירה.	רב אשי:											□
הכי נמי מסתברא												■
קטנה שהשיאה אביה, ונתגרשה כיתומה בחיי האב, והחזירה - דברי הכל שאסורה ליבם.	מדקתני סיפא:											■
האי מאי למימרא? פשיטא											‡	
אלא לאו הא קמ"ל, טעמא דר' אלעזר, דגזר הנך משום האי שמע מינה.												■
מודים חכמים לר' אלעזר, בקטנה שהשיאה אביה ונתגרשה - הרי היא כיתומה בחיי האב והחזירה שאסורה ליבם, מפני שגירושיה גירושין גמורין, ואין חזרתה חזרה גמורה.	תניא כוותיה דרב אשי:											□
בד"א - שגירשה כשהיא קטנה והחזירה כשהיא קטנה, אבל גירשה כשהיא קטנה והחזירה כשהיא גדולה, אי נמי החזירה כשהיא קטנה וגדלה אצלו, ומת - או חולצת או מתייבמת.	[ת"ק]										◆	□
חולצת ולא מתייבמת.	משום רבי אלעזר אמרו:										◆	□
בעא מיניה רבא מרב נחמן:											^	□
היא גופה גזירה, ואנן ניקום וניגזור גזירה לגזירה?	אמר ליה: [רב נחמן]										!	□
היא וצרתה חולצת.	והא תניא, משום רבי אלעזר אמרו:	■									‡	
היא וצרתה סלקא דעתך?											‡	‡
אלא לאו, או היא או צרתה חולצת.											■	‡
לאו תרוצי קמתרצת? תריץ הכי: היא חולצת, צרתה - או חולצת או מתייבמת.												!
שני אחין נשואין לשתי אחיות קטנות, ומת בעלה של אחת מהן - הלזו תצא משום אחות אשה.												■
וכן שתי חרשות												■
גדולה וקטנה												■
מת בעלה של קטנה - תצא הקטנה משום אחות אשה.												□
מת בעלה של גדולה - רבי אליעזר אומר: מלמדין את הקטנה שתמאן בו	[רבי אליעזר]										◆	□
אם מיאנה - ואם לאו - תמתין עד שתגדיל, ותצא הלזו משום אחות אשה	רבן גמליאל:										◆	□
אי לו על אשתו, אי לו על אשת אחיו, מוציא את אשתו בגט ואשת אחיו בחליצה.	רבי יהושע:										◆	□
ומי שרי?												‡
לעולם ידבק אדם בשלשה דברים, ויתרחק משלשה דברים.	והתני בר קפרא:											‡
ידבק בשלשה דברים: בחליצה, ובהבאת שלום, ובהפרת נדרים												‡
ויתרחק משלשה דברים: מן המיאון, ומן הפקדונות, ומן הערבונות												‡
מיאון דמצוה שאני.												!
לעולם ידבק אדם בשלשה דברים.	גופא, תני בר קפרא:											■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⋈ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

יבמות-בית שמאי	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										קט:		
בחליצה - כאבא שאול ¹												■			קט:
הכונס את יבמתו לשם נוי, לשם אישות, לשם דבר אחר - כאילו פוגע בערוה, וקרוב בעיני להיות הולד ממזר.	דתניא, אבא שאול											■	■	◊	קט:
בהבאת שלום - דכתיב: (תהלים ל"ד) בקש שלום ורדפהו												■		◊	קט:
אתיא רדיפה רדיפה, כתיב הכא: (תהלים ל"ד) בקש שלום ורדפהו, וכתיב התם: (משלי כ"א) רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד.	ואמר רבי אבהו:											■	■		קט:
בהפרת נדרים - כרבי נתן ¹												■			קט:
הנודר - כאילו בנה במה, והמקיימו - כאילו הקריב עליה קרבן.	דתניא, רבי נתן:											■	■	◊	קט:
ויתרחק משלשה דברים.	[בר קפרא]												■	<	קט:
מן המיאונים - דלמא גדלה ומיחרטא בה.												■		◊	קט:
מן הפקדונות - בבר מתא, דבייתה כי בייתה דמי.												■		◊	קט:
מן הערבון - בערבי שלציון ¹												■		◊	קט:
מאי דכתיב: (משלי י"א) רע ירוע כי ערב זר? רעה אחר רעה תבא למקבלי גרים, ולערבי שלציון, ולתוקע עצמו לדבר הלכה.	דא"ר יצחק:											■	■	◊	קט:
מקבלי גרים - כר' חלבו												■			קט:
קשים גרים לישראל כספחת בעור.	דאמר ר' חלבו:											■	■	◊	קט:
ערבי שלציון - דעבדי שלוף דוץ.												■		◊	קט:
תוקע עצמו לדבר הלכה												■			קט:
כל האומר אין לו תורה - אין לו תורה ¹	דתניא, רבי יוסי:											■	■	◊	קט:
פשיטא												⋈			קט:
אלא כל האומר אין לו אלא תורה - אין לו אלא תורה ¹												■		◊	קט:
הא נמי פשיטא												⋈			קט:
אלא דאפילו תורה אין לו.												■		◊	קט:
מאי טעמא?												^			קט:
אמר קרא: (דברים ה') ולמדתם ועשיתם כל שישנו בעשיה ישנו בלמידה, כל שאינו בעשיה אינו בלמידה.	רב פפא:											!		◊	קט:
ואיבעית אימא, לעולם כדאמריתו מעיקרא: כל האומר אין לו אלא תורה - אין לו אלא תורה, לא צריכא, דקא מגמר לאחרני ואולי ועבדי, מהו דתימא אית ליה אגרא לדידיה, קמ"ל.												■		◊	קט:
ואיבעית אימא: תוקע עצמו לדבר הלכה - בדוינא דאתי דינא לקמיה, וגמר הלכה ומדמי מילתא למילתא, ואית ליה רבה ולא אזיל משאיל ¹												■		◊	קט:
לעולם יראה דיין עצמו כאילו חרב מונחת לו בין יריכותיו וגיהנם פתוחה לו מתחתיו, שנאמר: (שיר השירים ג') הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל וגו' מפחד בלילות, מפחד של גיהנם שדומה ללילה.	דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											■	■		קט:
אם מיאנה וכו'.	רבן גמליאל:												■	<	קט:
מאי טעמא דר"ג? משום דקסבר: קידושי קטנה מיתלא תלו, וכי גדלה גדלי בהדה אע"ג דלא בעל, או דלמא משום דקסבר: המקדש אחות יבמה - נפטרה יבמה והלכה לה, אי בעל אין, אי לא בעל לא?	בעא מיניה רבי אלעזר מרב:												^	◊	קט:
היינו טעמא דר"ג, משום דקסבר: המקדש אחות יבמה - נפטרה יבמה והלכה לה, אי בעל אין, אי לא בעל לא.	אמר ליה: [רב]												!	◊	קט:
אמינא, כי ניים ושכיב רב אמר להא שמעתא ¹	רב ששת:												⋈		קט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ♣ קושיא- ^ שאלה- ! תירוץ- ■ ראיה-proof
central point for summary and review insertion of an earlier segment	
מקרא-key:	

יבמות-בית שמאי		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
המקדש את הקטנה - קידושיה תלוין	דתניא:										♣	◇	קט:	
מאי תלוין? לאו כי גדלה גדלי בהדה ואע"ג דלא בעל											♣	◇	קט:	
הא מילתא דקטנה מיתלא תליא וקיימא, אי בעל אין, אי לא בעל לא, דאמרה: הוא עדיף מינאי ואנא עדיפנא מיניה.	רבין בריה דרב נחמן:										!	◇	קט:	
וסבר רב אי בעל אין, אי לא בעל לא?											♣	◇	קט:	
קטנה שלא מיאנה, והגדילה ועמדה ונשאת, רב אמר: אינה צריכה גט משני	והא איתמר: [רב]										♣	♣	◇	קט:
צריכה גט משני	שמואל:										♣	♣	◇	קט:
מאי לאו דלא בעל											♣		קט:	
לא, דבעל.											!	◇	קט:	
אי דבעל, מאי טעמא דשמואל?											♣		קט:	
כל הבועל - על דעת קדושין הראשונים הוא בועל.	קסבר: [שמואל]										!	◇	קט:	
והא פליגי בה חדא זימנא											♣		קט:	
קדשה על תנאי וכנסה סתם, רב אמר: צריכה הימנו גט	דאיתמר: [רב]										♣	♣	◇	קט:
אינה צריכה הימנו גט	שמואל:										♣	♣	◇	קט:
רב אמר צריכה הימנו גט, כיון דנסבה אחולי אחליה לתנאיה	[רב]										♣		קט:	
ושמואל אמר אינה צריכה הימנו גט, כל הבועל - על דעת קדושין הראשונים הוא בועל	[שמואל]										♣		קט:	
צריכא, דאי איתמר בהא, בהא קאמר רב משום דליכא תנאה, אבל בהא דאיכא תנאה אימא מודה לשמואל ואי איתמר בההיא, בההיא קאמר שמואל אבל בהא אימא מודה ליה לרב, צריכא.											!	◇	קט:	
ומי אמר רב כי בעל אין, אי לא בעל לא?											♣		קט:	
והא היה עובדא דהוה בנרש, ואיקדישה כשהיא קטנה, וגדלה ואותביה אבי כורסייא, ואתא אחרניא וחטפה מיניה, ורב ברונא ורב חננאל תלמידי דרב הוו התם, ולא הצריכה גיטא מבתרא											♣	◇	קט:	
בנרש מינסב נסיבי והדר מותבי אבי כורסייא.	רב פפא:										!	◇	קט:	
הוא עשה שלא כהוגן, לפיכך עשו בו שלא כהוגן, ואפקיענהו רבנן לקידושי מיניה.	רב אשי:										!	◇	קט:	
תינח דקדיש בכספא, קדיש בביאה מאי?	אמר ליה רבינא לרב אשי:										♣		קט:	
שויוה רבנן לבעילתו בעילת זנות.											!		קט:	
הלכה כרבי אליעזר.	רב יהודה אמר שמואל:											♣	◇	קט:
הלכה כרבי אליעזר.	וכן אמר רבי אלעזר:											♣	◇	קט:
מי שהיה נשוי לשת יתומות קטנות ומת - ביאתה או חליצתה של אחת מהם פוטרת צרתה.												♣	◇	קט:
וכן שתי חרשות.												♣	◇	קט:
קטנה וחרשת - אין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה.												♣	◇	קט:
פקחת וחרשת - ביאת הפקחת פוטרת החרשת, ואין ביאת החרשת פוטרת את הפקחת.												♣	◇	קט:
גדולה וקטנה - ביאת הגדולה פוטרת הקטנה, ואין ביאת הקטנה פוטרת הגדולה.												♣	◇	קט:
וחרשת בת חליצה היא?												♣	◇	קט:
חרש שנחלץ, וחרשת שחלצה, וחולצת מן הקטן - חליצתה פסולה	והתנן:											♣	◇	קט:
אביאה.	רב גידל אמר רב:											!	◇	קט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-בית שמאי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
תיובתא דרבה תיובתא.												◇	קיא
קטנה וחרשת וכו'.												■	קיא
אשכחתי לרב אדא בר אבהו ולרב חנא חתניה, דיתבי וקמקו אקוותא בשוקא דפומבדיתא	רב נחמן:											○	קיא
הא דתנן: קטנה וחרשת אין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה, הני מילי דנפלה ליה מאחיו פקה, דלא ידעינן אי בקטנה ניהא ליה אי בחרשת ניהא ליה, אי בקטנה ניהא ליה - דאתיא לכלל דיעה, אי בחרשת ניהא - דגדולה היא ובת ביאה היא, אבל נפלה מאחיו חרש, ודאי בחרשת ניהא ליה, דבת ביאה היא ובת מיניה היא.	ואמרי: [רב אדא בר אבהו רב חנא]											○	קיא
אפילו נפלה ליה מאחיו חרש נמי מספקא ליה.	ואמינא להו אנא: [רב נחמן]											○	קיא
כיצד תקנתן?												^	קיא
כונס החרשת ומוציאה בגט, וקטנה תמתין עד שתגדיל ותחלוץ.	רב חסדא אמר רב:											!	קיא
ש"מ קסבר רב: חרשת קנויה ומשווירת, קטנה קנויה ואינה קנויה, דאי ס"ד חרשת קנויה ואינה קנויה, קטנה קנויה ומשווירת, חרשת אמאי כונס ומוציאה בגט? תיתיב גביה ממה נפשך? אי קנויה היא - הא קנויה היא, ואי לאו קנויה היא - הא נכרית בעלמא היא.	רב חסדא:											■	קיא
וכי תימא, קטנה אמאי תמתין עד שתגדיל ותחלוץ? תיתיב גביה, אי קנויה היא - הא קנויה היא, אי לאו קנויה היא - נוכרית בעלמא היא.												⚡	קיא
אם כן, חרשת במה תיפוק.												!	קיא
הכי נמי מיסתברא כדקא מתרין רב חסדא אליבא דרב	רב ששת:											■	קיא
שני אחין נשואין שתי יתומות, קטנה וחרשת	דתניא:											■	קיא
מת בעלה של קטנה - חרשת יוצאה בגט, וקטנה תמתין עד שתגדיל ותחלוץ												■	קיא
מת בעלה של חרשת - קטנה יוצאה בגט, וחרשת אסורה לעולם, ואם על החרשת - נותן לה גט והותרה.												■	קיא
אי אמרת בשלמא חרשת קנויה ומשווירת, קטנה קנויה ואינה קנויה, משום הכי דכי בא על החרשת נותן לה גט והותרה, דאמרת ממה נפשך? אי קטנה קנויה היא - הא נפקא משום אחות אשה, אי לאו קנויה - שפיר מיבם' אלא אי אמרת חרשת קנויה ואינה קנויה, קטנה קנויה ומשווירת, כי בא על חרשת אמאי נותן גט והותרה? הויא ליה ביאה פסולה, וביאה פסולה לא פטרה.												■	קיא
הא מני? רבי נחמיה היא												⚡	קיא
ביאה פסולה פוטרת מחליצה.	דאמר: [רבי נחמיה]											⚡	קיא
אי רבי נחמיה, אימא סיפא:												!	קיא
מי שהיה נשוי שתי יתומות, קטנה וחרשת, ומת, בא יבם על הקטנה וחזר ובא על החרשת, או שבא אחיו על החרשת - נאסרו שתיהן עליו, כיצד תקנתן? חרשת יוצאת בגט, וקטנה תמתין עד שתגדיל ותחלוץ.	[סיפא]											!	קיא
אי אמרת בשלמא חרשת קנויה ומשווירת, קטנה קנויה ואינה קנויה, ורבנן היא, משום הכי תמתין עד שתגדיל ותחלוץ, דדלמא קדים ובעיל חרשת ברישא, והויא ליה ביאה דקטנה ביאה פסולה' אלא אי אמרת רבי נחמיה, הא אמר: ביאה פסולה פטרה.												!	קיא
אלא שמע מינה רבנן היא, ש"מ.												!	קיא
מרישא נמי שמע מינה דרבנן היא	רב אשי:											!	קיא
אם בא על החרשת - נותן לה גט והותרה, ולא קתני: אם בא על הקטנה - נותן לה גט והותרה.	דקתני:											!	קיא
אי משום הא לא איריא, חרשת דלית לה תקנתא דהיתירא - קתני תקנתא דאיסורא, קטנה דאית לה תקנתא דהיתירא - לא תני תקנתא דאיסורא.												⚡	קיא
מי שהיה נשוי לשתי יתומות קטנות ומת, ובא יבם על הראשונה וחזר ובא על השניה, או שבא אחיו על השניה - לא פסל את הראשונה.												■	קיא
וכן ב' חרשות.												■	קיא

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

יבמות-בית שמאי		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אפ' תימא ר' יוסי, עד כאן לא קאמר ר' יוסי התם - אלא בארוסתו דגיס בה, אבל אשת אחיו מיבזז בזיו מינה.	רבה:										!	◊	קיא:	
עד שכופין אותו לחלוץ ניכפנו לייבם											‡	◊	קיב:	
בשגיטה יוצא מתחת ידה.	רב:										!	◊	קיב:	
יבמה שאמרה בתוך שלשים יום לא נבעלתי, בין שהוא אומר בעלתי, בין שהוא אומר לא בעלתי - כופין אותו שיחלוץ לה, לאחר שלשים יום - מבקשין הימנו שיחלוץ לה' היא אומרת נבעלתי, והוא אומר לא בעלתי - הרי זה יוציא בגט' הוא אומר בעלתי, והיא אומרת לא נבעלתי, אע"פ שחזר ואמר לא בעלתי - צריך גט וחליצה	מיתבי:										‡	◊	קיב:	
צריכה חליצה עם גיטה.	רבי אמי:										!	◊	קיב:	
התם גט לזיקתו, הכא גט לביאתו.	רב אשי:										!	◊	קיב:	
הנהו שניהם מודים דאתו לקמיה דרבא												◊	קיב:	
חלוצו לה ושרו לה תיגרא.	אמר להו רבא:											■	קיב:	
צריכה גט וחליצה	אמר ליה רב שרביא לרבא והתניא:										‡		קיב:	
אי תניא - תניא.	אמר ליה: [רבא]										■		קיב:	
צרתה, מהו?	בעא מיניה הון בריה דרב נחמן מדרב נחמן:											^	◊	קיב:
וכי מפני שאנו כופין ומבקשין תיאסר צרה?	אמר ליה: [רב נחמן]											!	◊	קיב:
הנודרת הנאה וכו'.													■	קיב:
בראשונה היו אומרים שלש נשים יוצאות ונוטלות כתובה: האומרת טמאה אני לך, השמים ביני לבינך, נטולה אני מן היהודים, חזרו לומר שלא תהא אשה נותנת עיניה באחר ומקלקלת על בעלה, אלא האומרת טמאה אני לך - תביא ראיה לדבריה, השמים ביני לבינך - יעשו דרך בקשה, נטולה אני מן היהודים - יפר חלקו ומשמשותו, ותהא נטולה מן היהודים.	תנן התם:												■	קיב:
נטולה אני מן היהודים, ליבם מהו? מי מסקה אדעתה דמיית בעלה ונפלה קמי יבם, או לא?	איבעיא להו:											^	◊	קיב:
יבם אינו כבעל	רב:										!	◊	קיב:	
יבם הרי הוא כבעל.	שמואל:										!	◊	קיב:	
כוותיה דרב מסתברא	אביי:												◊	קיב:
הנודרת הנאה מיבמה בחיי בעלה - כופין אותו שיחלוץ	דתנן:												◊	קיב:
ואם איתא דמסקה אדעתה, מבקשין מיבעי ליה													◊	קיב:
הכא במאי עסקינן - באשה שיש לה בנים, דכולי האי לא מסקה אדעתה.												‡	◊	קיב:
אבל אין לה בנים, מאי? מבקשין, אדנני: אם נתכוונה לכך, אפילו בחיי בעלה מבקשין ממנו שיחלוץ לה, ליפלוג וליתני בדידה: במה דברים אמורים - בשיש לה בנים, אבל אין לה בנים מבקשין												‡	◊	קיב:
אלא שמע מינה: לא שנא יש לה בנים, ולא שנא אין לה בנים - כופין אותו, כרב, שמע מינה.													◊	קיב:
הדרן עלך בית שמאי.														